

V. I. LENIN SZÜLETÉSÉNEK 85. ÉVFORDULÓJA*

Hegedüs András

Tisztelt Elvtársak!

A mai nap a világ dolgozóinak, köztük a magyar népnek nagy örömnépe. 85 évvel ezelőtt, 1870 április 22-én született Vlagyimir Iljics Lenin, a marxizmus továbbfejlesztője, az egész haladó emberiség nagy vezére és tanítómestere, a forradalom lángelméje.

Lenin egész életét, páratlan tehetségét a dolgozók felszabadításáért vívott küzdelemnek szentelte. Már a kortársai is óriásnak tartották — mint Barbusse mondotta — „Lenin a történelem egyik legnagyobb és minden szempontból legtisztább alkotó egyénisége. Az az ember, akinél többet senki nem tett az emberekért.”

Lenin nagysága, életművének világtörténelmi jelentősége, ahogyan telnek az évek és évtizedek — nem csökken, hanem egyre hatalmasabb lesz. Lenin életműve: a leninizmus, az imperializmus és a proletárforradalmak korszakának marxizmusa — ez a legyőzhetetlen történelemformáló elmélet — évről évre nagyobb és nagyobb tömegeket hat át. Lenint szerte a világon a dolgozók százmilliói vallják magukénak. Magáénak tekinti, vezérének vallja a szocializmus és demokrácia tábora, amelyben a Szovjetunió vezetésével, lerázva a kapitalista igát, 900 millió ember, köztük a nagy kínai nép, építi szabad életét. Lenint örökre szívébe véste magyar népünk is.

Lenin neve szétválaszthatatlanul összeforrt népünk szabadságával, boldog jelenünkkel és jövőnkkel.

A kapitalista, a gyarmati és félgyarmati országokban is a dolgozók száz- és százmillióit lelkesítik Lenin eszméi, amelyek arra tanítják őket, hogy korunkban a munkásosztály vezetése alatt a népeknek megvan már a lehetőségük arra, hogy kivívják és megvédjék nemzeti függetlenségüket, egyszer és mindenkorra megszabaduljon a kapitalista kizsákmányolástól és megteremtsek a szocialista társadalmat.

A leninizmus hatalmas táborba egyesítette az emberi haladásért küzdő népeket, amelyeknek ereje véglegesen megváltoztatta a nemzetközi erőviszonyokat a haladás javára és legyőzhetetlenné tette ügyünket.

Miben rejlik Lenin eszméinek — a marxizmus—leninizmusnak ez a hatalmas történelemformáló ereje?

* Elmondta az Operaházban rendezett ünnepi ülésen 1955. április 21-én. (Szabad Nép, 1955. április 22.)

A lenini elmélet ereje abban van, hogy a dolgozó tömegek, mindenekelőtt a munkásosztály legbensőbb vágyát, legnemesebb törekvését fejezi ki.

Minden, amit Lenin alkotott, egész életműve a dolgozókért, az emberért van, azért, hogy az emberiség megszabaduljon mindattól a szenvedéstől és kintól, amelyet az osztálytársadalmak jelentettek és részben még jelentenek számára: a szolgaságtól, a létbizonytalanságtól, a jogfosztottságtól, a nincstelenségtől és a háború borzalmaiktól.

Lenin az egész emberiség felszabadítására törekedett, olyan természeti viszonyok, társadalmi körülmények megteremtésére, amelyek lehetővé teszik, hogy az ember végre emberi módon éljen.

Lenin történelmünk legnagyobb humanistája, legemberségesebb embere, aki határtalanul hitt a munkásosztály, a dolgozók teremtő, alkotó erejében. „Csak az győz és tartja meg a hatalmát, — mondotta — aki hisz a népben, aki megfürdik az eleven népi alkotó erő forrásában.“

Rendületlen hit a tömegekben, a munkásosztály és a dolgozók alkotó, történelemformáló erejében — ez tette legyőzhetetlenné a leninizmust. Ezért vált Lenin neve és tanítása — a leninizmus — a földkerekség minden részén az emberi haladás, a kizsákmányolás és elnyomás elleni harc, a szabad emberi élet, a szocializmus felépítésének szimbólumává.

Lenin több mint négy évtizeddel ezelőtt mélyreható tudományos elemzéssel zseniális értékelést adott a kapitalizmus végső szakaszáról, az imperializmusról, amelyet megállapította, „élődi“, „rothadó“ kapitalizmus, amelyet gazdaságilag a monopóliumok, politikailag pedig a demokráciától a reakció felé végbemenő határozott fordulat jellemez. Ebben a korszakban — mint Lenin írta — mérhetetlenül megnő az imperialista köröknek és az általuk vezetett országoknak az a törekvése, hogy leigázzanak és uralmuk alá hajtssanak más népeket, hogy az imperialisták a saját országukon belül a kizsákmányolás fokozása érdekében féktelen terror segítségével elnyomják a tömegek haladó mozgalmait, megfosszák a dolgozókat politikai jogaitól.

A Lenin halála után eltelt több mint három évtized megecáfolhatatlanul bebizonyította e tanítás igazát, az imperializmus mélyen reakciós, népellenes voltát. A történelmi események egész sorozata bizonyítja, hogy az imperialista körök a maximális haszon elérése érdekében nem riadnak vissza a legreakciósabb, a legnépellenebb módszerek felhasználásától sem.

Gondoljunk arra, hogy alig tíz évvel azután, hogy a Szovjetunió megszabadította a világot a német fasizmustól, amely az imperializmus előretolt bástyája volt, az amerikai, angol és egyéb imperialista csoportok, nem törődve a népeik létérdekével, újra a német fasizmus feltámasztására törekednek, felidézve ezzel egy újabb világháború veszélyét.

Lenin azonban nemcsak az imperializmus mélyen reakciós és népellenes jellegét tárta fel, hanem megmutatta az imperializmus sebez-

hető pontjait, kidolgozva a proletárforradalom elméletét, felfegyverezte a dolgozókat a győzelem tudományával. Megtanította a munkásosztályt arra, hogyan kell lerázni a kapitalista igát.

Lenin rámutatott arra, hogy erre megvan a lehetőség, nem utolsósorban azért, mert a háborúk, és a dolgozók mérhetetlen elnyomása — az imperializmusnak ezek a velejárai — felnyitják az emberek száz- és százmillióinak a szemét. Az imperializmus korszakában elsősorban a munkások, de mellettük a parasztság és egyéb dolgozó rétegek is a háborúk és a mérhetetlen gazdasági s politikai elnyomás következtében gyorsabban ismerik fel a kapitalizmus igazi lényegét, mint a múlt században, a kapitalizmus virágkorában. Felismerik azt, hogy kezükben van sorsuk irányítása is. „A történelmet — mint Lenin mondotta — már önállóan csinálják az emberek milliói és tízmilliói.“

Lenin, kidolgozva a proletárforradalomról és proletárdiktatúráról szóló elméletet, bebizonyította, hogy az imperializmus korszakában a munkásosztály ideológiailag és szervezetileg egységes proletárpárt irányítása alatt a világ egy országában is megdöntheti a kapitalizmus uralmát, kezébe veheti a hatalmat és felépítheti a szocializmust. Lenin megmutatta azt az utat, amelyen járva az emberiség, a munkásosztály és pártjának irányítása alatt történelmének talán legsötétebb korából, az imperializmusból a legfényesebb korszakába, a szocializmus, a szabadság korszakába léphet.

Lenin nemcsak elméletileg bizonyította be a proletárforradalom győzelmének a lehetőségét, hanem előkészítette és irányításával a munkásosztály és a lenini párt, a Szovjetunió dicső kommunista pártja győzelemre vitte a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat.

A proletariátus kivívta első nagy győzelmét. Ezzel megnyílt a világtörténelem új korszaka és ez kiindulópontja lett minden győzelemnek, amelyet az emberi haladás ügye az utolsó évtizedekben elért.

Hazánk minden sikerének is, amelyet felszabadulásunk óta eltelt 10 év alatt elértünk, amelyről olyan ékesszólóan tanúskodott felszabadulásunk 10 éves évfordulójának seregszemléje — forrása ugyancsak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom.

A leninizmus ezen első nagy győzelmének köszönjük, hogy Magyarország az urak országából a nép hazája, német gyarmatból szabad, független ország, elmaradott agrárországból fejlett ipari állam lett. Az új Magyarország, népi demokratikus hazánk is végső eredményében a lenini október gyermeke.

Lenin alkotta meg az új szocialista állam, a szovjet állam elvi alapjait is.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme nyomán, az ő vezetésével jött létre az új, szocialista típusú állam, az egész világ dolgozóinak példaképe, az emberi haladás fáklyavivője, a nagy Szovjetunió.

A Szovjetunió a kommunista párt és munkásosztálya vezetésével Lenin ügye nagy folytatójának, Sztálinnak irányítása alatt leverte a

német fasizmust és felszabadította a fasiszta elnyomás alól az európai népi demokratikus országokat. Ezzel lehetőséget adott ezen országok munkásosztályainak a tőkés- és földbirtokososztályok uralmának lerázására és megnyitotta számukra a felemelkedés útját.

A Szovjetunió ereje és nemzetközi tekintélye tette lehetővé, hogy a 600 milliós kínai nép, hős kommunista pártja vezetésével, Mao Ce-tung elvtárs irányítása alatt kivívja szabadságát és függetlenségét, hogy létrejöjjön a népi demokratikus Kína.

Megvalósultak Lenin látnoki szavai: A mi Szocialista Szovjet Köztársaságunk — mondotta — szilárdan fog állni mint a nemzetközi szocializmus fáklyája, mint az összes dolgozó tömegek példaképe.

Lenin születésének 85. évfordulóján hálatelt szívvel gondolunk Lenin hagyatékára, a dicső Szovjetunióra, felszabadítónkra, az emberi haladás fáklyavivőjére.

Lenin tanítása, a marxizmus—leninizmus nemcsak forrása, hanem egyben vezérfonala volt és marad is egész szocialista építésünknek.

Pártunk minden győzelmét annak köszönheti, hogy Lenin tanítása, a marxizmus—leninizmus vezérelte egész tevékenységét. Ezért vált lehetővé a felszabadulás után a munkásosztály hatalmának megteremtése és megszilárdítása, megbonthatatlan baráti szövetsége a dolgozó parasztsággal.

A marxizmus—leninizmus segítette pártunkat abban, hogy helyesen ismerje fel a soronlévő tennivalókat. Pártunk hű volt Lenin tanításaihoz, és ennek köszönhetjük sikereinket. Pártunk hű marad a leninizmushoz, és ez jövőbeni győzelmeink záloga.

Pártunk és kormányunk Lenin tanításának szellemében járt el akkor, amikor a munkásosztály hatalmának megszilárdítása, az ipar, a közlekedés és a bankok társadalmosítása után a szocialista iparosítás lenini politikáját követve, országunk erőforrásait elsősorban a nehézipar fejlesztésére fordította.

Ezek az erőfeszítések meghozták gyümölcsüket, országunk elmaradott agrár-ipari országból fejlett nehéziparral rendelkező ipari ország lett.

Iparunk termelése az 1938. évhez képest több mint 3,5-szeresére emelkedett, a szén- és acéltermelés több mint kétszeresére, az energia-termelés közel 3,5-szeresére nőtt. Hatalmas mértékben megnövekedett az alumíniumipar és a nyersolajbányászat termelése is. 1954-ben timföld-iparunk termelése majdnem húszszorosa, a hutaalumínium-gyártás több mint huszonötöszeröse, az alumínium félgyártmányok termelése pedig több mint tizennégyszerese az 1938. évnek.

Hála a szocialista iparosítás politikájának, nagyszerű munkásosztályunknak, ma már fejlett gépiparral rendelkezünk, amely képes korszerű termelőeszközökkel ellátni könnyű- és élelmiszeriparunkat, és megfelelő gépekkel a mezőgazdaságot. Különösen nagy fejlődés mutatkozik nehéziparunk szíve, a gépgyártás területén.

1954-ben traktorgyártásunk az 1938. évi termeléshez képest több mint négyszeresére, tehergépkocsigyártásunk majdnem hatszorosára, autóbuszgyártásunk közel 13-szorosára emelkedett. Ez a fejlődés tette lehetővé, hogy pártunk és kormányunk 1953 óta nagyobb gondot tud fordítani a fogyasztási cikkek gyártó ipar növelésére és a mezőgazdasági termelés fellendítésére. Köszönet és minden elismerés megilleti dicső munkásosztályunkat, országunk és társadalmunk vezető osztályát, az újjáépítés, a szénecaták, a szocialista iparosítás hőseit.

Pártunk és kormányunk elsősorban a munkásosztályra támaszkodva rendületlenül folytatja a szocialista iparosítás, a nehézipar fejlesztésének politikáját, mert tudjuk, hogy csak ezen az úton lehet ellátni a fogyasztási cikkek gyártó iparágakat és a mezőgazdaságot korszerű gépekkel, csak ezen az úton lehet biztosítani honvédelmünk megerősítését.

Pártunk Központi Vezetősége Lenin tanítása szellemében járt el akkor, amikor ez év márciusában és áprilisában elítélte és határozottan elutasította azokat a jobboldali opportunistá nézeteket, amelyek lebecsülték a nehézipar jelentőségét, a munkásosztály vezető szerepét, és azokat a egyszerű győzelmeket, amelyeket ipari munkásságunk pártunk vezetésével az elmúlt évtizedben elért. Ezeknek a nézeteknek az érvényesülése lemondást jelentett volna a nehézipar fejlesztésének elsőbbségéről és az országunkat az iparilag elmaradott államok sorába vetette volna vissza.

A szocialista iparosítás politikájának továbbfolytatása, a nehézipar fejlesztése — ez a népjólét emelésének és népünk szabadsága megvédésének egyetlen járható útja.

Pártunk és kormányunk a lenini szövetkezeti tervet követte, amikor az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok termelésének segítése mellett sokoldalúan támogatta a dolgozó parasztokat szövetkezeti gazdaságok létesítésében. A szövetkezés teszi lehetővé, hogy a dolgozó parasztok, felhasználva a szövetkezeti nagyüzem előnyeit, véget vessenek a mezőgazdasági termelés elmaradottságának, amely velejárója a kisparaszti gazdaságnak, és egyszer s mindenkorra megszabaduljanak a kulákság kiszípolozásától. A zseniális lenini szövetkezeti terv helyességét bizonyítja, hogy a magyar szövetkezeti mozgalom az elmúlt évek során kitéphetetlen gyökereket eresztett a faluban, s olyan életerős mozgalommá vált, amelynek teljes győzelmét semmiféle erő sem képes feltartóztatni.

Saját tapasztalataink alapján is valljuk, hogy igaz az a lenini megállapítás, amely szerint a szövetkezet a legjobb forma a parasztság egyéni érdekének és a szocialista építés egyetemes érdekének társítására. Köszönet illeti az új, boldogabb paraszti élet bátor úttörőit, a szövetkezeti parasztokat, akik leküzdve a kezdeti nehézségeket, a gyakorlatban mutatták meg a szövetkezés előnyét.

Lenin a mezőgazdaság szocialista átszervezését csak a dolgozó parasztsággal szövetségben, az önkéntesség szigorú figyelembevételével

tartotta keresztülvihetőnek. Pártunkat és kormányunkat is ez az elgondolás vezeti, segíti az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok termelését, és az önkéntesség lenini elvét tiszteletben tartva arra törekszik, hogy az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztokat ne a kényszer vigye a szövetkezetbe, hanem saját tapasztalatuk alapján, önként válasszák a dolgozó parasztság felemelkedésének ezt az egyetlen, járható útját.

Pártunk és kormányunk a mezőgazdaság egyre erősödő szocialista szektorára támaszkodva, de nem hanyagolva el az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok gazdaságait sem, továbbra is megtesz mindent azért, hogy gyorsan növekedjék a mezőgazdasági termelés, és népünket kielégítően el tudjuk látni minden fontos mezőgazdasági terménnyel és termékkel. A mezőgazdasági termelés fellendítése továbbra is egyike a legfontosabb feladatunknak, amelyet öntudatos munkásosztályunk, szorgalmas parasztságunk és tehetséges értelmiségünk segítségével minden bizonnyal sikeresen meg is oldunk.

Fejlett szocialista iparunkra és fejlődő mezőgazdaságunkra támaszkodva, állandóan emelve a termelékenységet, úgy akarjuk a népgazdaságot fejleszteni, hogy ez lehetővé tegye a jobb élelmiszerellátást, a lakáviszonyoknak, a közlekedésnek, az iparcikkek választékának és minőségének a megjavítását, azaz, hogy jobban ki tudjuk elégíteni a dolgozók anyagi és kulturális igényeit.

A népjólét felemelése volt és ez is marad pártunk és kormányunk gazdaságpolitikájának alapja, de ezt a célkitűzést nem légvárakra, hanem népgazdaságunk egészséges, a lenini utat követő fejlesztésére építjük.

Tisztelt elvtársak!

Ahogy a Szovjetunió Kommunista Pártja az alapja az októberi forradalom győzelmének, a szocializmus építése sikerének a Szovjetunióban, úgy hazánkban minden győzelmünk forrása volt és marad a Magyar Kommunista Pártja, a Magyar Dolgozók Pártja.

Lenin a megteremtője az új típusú, a munkásosztály és a dolgozó tömegek bizalmát élvező, szervezeten és ideológiailag egységes marxista pártnak, a Szovjetunió dicső kommunista pártjának. A pártnak, amely képes volt elvezetni a munkásosztályt a győzelemhez, és az egész szovjet népet tudta mozgósítani s lelkesíteni a szocializmus építésének, a szocialista gazdaság és társadalom fejlesztésének, a szovjet haza megvédésének nagyszerű feladataira.

A lenini párt, a Szovjetunió dicsőséges kommunista pártja megalkulásától kezdve példaképe volt a magyar kommunisták pártjának és az marad a jövőben is. Pártunkat a Szovjetunió Kommunista Pártja bátorította és lelkesítette az 1919-es dicső proletárforradalomban, amikor Lenin a magyar munkásokhoz intézett üdvözlésében a következőket írta:

„...Ti háborút viseltek. Egyedül jogos, igazságos, igazán forradalmi háborút, az elnyomottak háborúját az elnyomók ellen, a dolgozók háborúját a kizsákmányolók ellen, háborút viseltek a szocializmus győzelméért. Az egész világon mindaz, ami a munkásosztályban becsületes, a ti pártotokon áll.“

E szellemben, a proletár internacionalizmus jegyében támogatta a Szovjetunió Kommunista Pártja a magyar kommunistákat nehéz harcokban a felszabadulás előtt, és országépítő munkájukban a felszabadulás után.

Pártunk a felszabadulás előtti kemény és áldozatkész harcaival, és a felszabadulás utáni hősi országépítő munkájával méltán érdemelte ki az egész magyar dolgozó nép bizalmát.

Népünket saját tapasztalata tanította meg arra, hogy bízhat a pártban, hogy a párt hivatott vezető ereje egész társadalmunknak.

Népünk tudja, hogy párt nélkül nincs népi demokrácia, szilárd pártirányítás nélkül nem emelkedhet a népjólét, nem erősödhet szocialista hazánk.

Pártunk minden eddigi eredményének és sikerének az volt az alapja, hogy töretlenül követte a lenini útmutatásokat és egységes volt a lenini politika végrehajtásában.

Megbonthatatlan volt a párt egysége, összeforrottsága és fegyelme. Pártunk elvi egységét, vasfegyelmét szilárdította még a Központi Vezetőség márciusi és áprilisi határozata is, amely döntő csapást mért a népellenes és pártellenes, a pártfegyelmet lazító, jobboldali oppor­tunista nézetekre.

Pártunkat megerősíti a kollektív vezetés lenini elvének egyre következetesebb megvalósítása, amely ma már a pártmunka jellemzője a Központi Vezetőségtől egész az alapszervezetekig. Pártunk vezető szervének kollektív tapasztalata és kollektív bölcsessége az egyik legfőbb biztosítéka annak, hogy pártunk helyes úton vezeti népünket.

Pártunk, amelyet erőssé tesz az egysége, politikájának elvi és eszmei szilárdsága, a leninizmushoz való hűsége és a munkásosztályhoz, s az egész néphez fűződő elszakíthatatlan kapcsolata, ez a legfőbb biztosítéka hazánkban a szocializmus győzelmének, a népgazdaság fejlesztésének, a népjólét emelésének, az ország védelmi képessége növelésének.

Marx és Engels tanításaiból kiindulva Lenin továbbfejlesztette a proletariátus vezető szerepéről szóló tanítást. Csak a munkásosztály képes következetes harcot folytatni a burzsoázia ellen. A munkásosztályt osztályöntudata, szervezetsége, a haladásért és a szocializmusért vívott harc hivatott vezetőjévé tette.

Pártunk, amelyet erőssé tesz az egysége, politikájának elvi és eszmei adja meg, hogy hivatott vezető osztálya harcedzett, nagyszerű munkásosztályunk, amely az elmúlt 10 év alatt hősiességével, helytállásával, fegyelmességével annyi nagyszerű feladatot oldott meg győzelmesen.

A lenini tanítások alapján szilárdult meg országunkban a munkásosztály és a dolgozó parasztság megbonthatatlan testvéri szövetsége, népi demokráciánk megingathatatlan alapja.

A mi országunkban is megvalósultak Lenin szavai, aki a következőket mondotta: „Megteremtjük a munkások és parasztek olyan szilárd szövetségét, amelyet a világon semmiféle erő sem lesz képes megdönteni.“

Pártunk a munkás-paraszt szövetség megerősítése érdekében következetes lenini parasztpolitikát folytatott és folytat, s nem ismer megalkuvást, nem tűr semmiféle elhajlást ezektől az elvektől. Pártunk Központi Vezetősége a lenini tanítás szellemében lépett fel, amikor a leninizmustól idegen, osztálybékét hirdető, a szegényparasztság szerepét lebecsülő opportunista nézeteket elutasította és leszögezte, hogy a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének továbbberősítése érdekében a szegényparasztságra, mint a párt legszilárdabb falusi támaszára építve kell megnyerni a középparasztot, és szakadatlanul harcolni kell a kulákság ellen.

Tisztelt elvtársak!

Nem tudtuk volna hazánkban sikeresen építeni a szocializmust, megszilárdítani a munkásosztály hatalmát, megteremteni a munkás-paraszt szövetséget, fejleszteni a népgazdaságot, emelni a népijólétet, ha a felszabadulás első órájától kezdve nem segítette volna népünk harcát és építő munkáját a Szovjetunió.

Pártunk és kormányunk Lenin tanításainak szellemében jár el, amikor népünk legalapvetőbb érdekeinek megfelelően minden erejével szorosabbra fűzi baráti kapcsolatainkat és együttműködésünket a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal és a demokratikus és szocialista tábor többi országával.

Lenin tanításának, a proletár internacionalizmusnak diadala az a megbonthatatlan barátság, az az új típusú viszony, kölcsönös segítség és szoros együttműködés, amely kialakult a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a demokratikus s szocialista tábor többi országa között.

A barátság, amely ma összeköti a kapitalizmus járma alól felszabadult országok népeit, ez a legdöntőbb erő, amely képes megakadályozni az új világháború borzalmait, s képes megálljt parancsolni az atom- és hidrogénháború megszállottjainak, a népek ezen eszeveszett ellenségeinek.

Ezen történelemformáló barátság megerősítése szent kötelességünk hazánk és az emberi haladás nagy ügye iránt, különösen most, amikor a párizsi szerződések ratifikálása után az amerikai imperialisták irányítása alatt a nyugat-európai kapitalista országok uralkodó körei elhatározták a népek legveszélyesebb ellenségének, a nyugatnémet imperializmusnak felélesztését, a nyugatnémet hadsereg felállítását. Azt a német imperializmust és militarizmust támasztják fel, amely annyi bajt és ke-

serűséget hozott a népekre, és nem utolsósorban a magyar népre. Pártunk és kormányunk, egész népünk egységesen helyesli, hogy a német imperializmus feltámasztásával járó veszély elhárítására a moszkvai értekezleten részt vett országok kölcsönös barátsági és együttműködési szerződést kötnék és közös katonai főparancsnokságot állítanak fel. Az érintett államok népeinek biztonsága, az európai béke fenntartása megköveteli, hogy ilyen határozott intézkedéseket tegyünk.

Már Lenin megmutatta, hogy mi a különbség a reális békeharcot folytatók és azok között, akik pacifista illúziókat táplálnak a tömegekben azért, hogy leszereljék, elvakítsák és harcképtelenné tegyék őket. Mi nem így védjük a békét, hanem erőnk növelésével és összefogásával. Ez lehetőséget ad arra, hogy ha a szükség úgy kívánja, a demokratikus és szocialista tábor olyan választ tudjon adni az ellene támadó hatalmaknak, amely lehetetlenné teszi az agresszió újbóli megismétlődését és a kapitalizmus teljes megsemmisülését jelenti.

Az imperialisták háborús törekvései nem okoznak riadalmat országunkban. Tudatában vagyunk annak, hogy felszabadult hazánk nemcsak azért erős, mert van fejlett technikával rendelkező korszerű néphadseregünk, hanem mindenekelőtt azért, mert népünk egységesen és tántoríthatatlanul támogatja pártunk és kormányunk politikáját, amely a szocializmus felépítésére, a nép életszínvonalának emelésére, hazánk megerősítésére irányul.

Hazánk erős, mert olyan hatalmas táborhoz tartozunk, amelyet támogat a népek egységes akarata és mély igazságérzete és ez ellenállhatatlan erő.

Erőnket megsokszorozza és ügyünket legyőzhetetlenné teszi barátságunk és együttműködésünk a nagy Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal és a többi baráti országgal.

Növeli a béketábor és így országunk erejét is az a tény, hogy a kapitalista országok dolgozóinak jelentős része is támogatja a Szovjetunió és a béketábor országainak politikáját. A föld millióinak óriási többsége — mint Lenin megállapította — helyesli békepolitikánkat. A tőkésországokban meg hasonlóság van a béke és a háború kérdésében a nép és a tőkés kormányok között. Ott civakodás, háború, vérontás, embermilliók feláldozása, itt igazi békepolitika... — mondotta Lenin.

Különösen nagy jelentőségű az a változás, amely végbe ment és végbe megy a gyarmati és félgyarmati országokban, ahol a dolgozók egyre nagyobb tömegek részét aktívan az országuk szabadságáért és függetlenségéért folyó harcban. Véget ért és soha nem tér vissza az az idő, amikor az imperialisták kényük kedvére irányították a gyarmati és félgyarmati országokat. A mai Ázsia és Afrika, amint azt a bandungi értekezlet is mutatja, többé már nem a régi, nem a tegnapi Ázsia és Afrika. Megvalósulóban vannak Lenin láttnoki szavai: „...az egész ifjú Ázsiának, vagyis Ázsiában száz- és százmillió dolgozónak megbízható szövetségese van minden civilizált ország proletariátusa személyében. A

világon semmilyen erő sem akadályozhatja meg győzelmét, amely fel fogja szabadítani Európa népeit is, Ázsia népeit is."

A népi demokrácia és a szocializmus országainak ereje és együttműködése, a kapitalista országok dolgozóinak harca a kizsákmányolás és politikai elnyomás, az imperialista háborús politika ellen, a gyarmati és félgyarmati országok dolgozóinak szabadság- és függetlenségi mozgalmai, s a világ népeinek egységes harca a békéért, együttesen legyőzhetetlen erőt jelent.

A leninizmus e küzdelemben az egész haladó emberiség zászlaja lett az imperialista körök háborús törekvései ellen, valamennyi nép őszinte barátságáért, a népek szebb jövőjéért.

Tisztelt elvtársak!

A magyar nép éppúgy, mint az egész haladó emberiség, mérhetetlenül sokat köszönhet Leninnek, a nagy forradalmárnak, a nagy gondolkodónak.

Magyarország 10 esztendő kemény harcaiban a világ forradalmi és munkásmozgalmának egyik rohambrigádja lett. Büszkék vagyunk erre a címre, arra, hogy a magyar név újra egyet jelent a haladással, mint ahogy ez volt történelmünk legdicsőbb napjaiban, Thököly és Rákóczi függetlenségi harcában, az 1848—1849-es felejthetetlen szabadságharcban és az 1919-es dicső proletárforradalomban.

A magyar nép, a párt és a kormány becsülettel őrzi Lenin hagyatékát, tanítása és életműve egész munkánk vezérfonala.

E győzelmes eszméket követve megfeszítjük erőnket azért, hogy országunkban lerakjuk a szocializmus alapjait, felépítsük a szocializmust, erős, fejlett, szilárd népgazdaságot hozunk létre, s jólétet teremtünk városban és falun egyaránt.

Leninnek, vezérünknek és tanítónknak neve él és örökké élni fog a magyar dolgozók szívében.

Örök dicsőség a halhatatlan Leninnek!

Örök dicsőség a pártnak, a Szovjetunió dicső kommunista pártjának, amelyet Lenin alkotott!

Örök dicsőség a Szovjetuniónak, amelyet Lenin alapított!

Eljen és győzedelmeskedjék a leninizmus!